

Grundlag deraf og paa Grundlag af det, som man vidste gennem Fabriktilsynets Virksomhed, kommen til Sandsynlighedsresultater, mod hvilke jeg haaber at der ikke i det væsentlige vil være noget at indvende. Jeg siger, at jeg haaber det, og jeg haaber, at ærede Medlemmer ville tilgive mig, naar jeg saavel paa dette Punkt som paa andre Punkter udtaler mig med en vis Usikkerhed. Dette omfangsrige Lovforslag have vi jo haft saa kort Tid til Gennemsyn af, at en omhyggelig Gennemlæsning af Lovforslagets Bestemmelser vel er det højeste, som de fleste af os have kunnet drive det til. Jeg siger altsaa, at jeg kan godt forstaa, at man har prøvet paa at lovgive paa det foreliggende Materiale, og jeg skal ikke være nogen Modstander af, at man prøver paa at faa en Lov derudaf uden at afvente nogen saadan yderligere Undersøgelse.

Langt mere betænkelig er jeg ved det andet Punkt, hvor Folketingets Ønsker ikke ere blevne imødekomne, nemlig i Retning af, at der ikke findes ny Bestemmelser om Fabriktilsynet. Det foresvævede os i Fjor, da vi talte om den Ting, at vi selvfølgelig, naar vi gik til en Udvidelse af Arbejderilsynets Virksomheds Omfang, maatte vente, at vi ogsaa kom til en Udvidelse af Fabriktilsynets Personale. Det var en Konsekvens, som vi vanskelig vilde kunne undrage os, og i Forbindelse dermed vil det ogsaa blive muligt at imødekomme et Krav, som ogsaa her, men navnlig andetsteds er blevet gjort gældende med Styrke, nemlig i det mindste at faa en enkelt kvindelig Arbejdsinspektør. Jeg skynder mig at sige, at dette vil være ganske uafhængigt af, hvilke Bestemmelser vi træffe om det kvindelige Arbejde, thi jeg havde nær sagt: jo mindre strenge Bestemmelser vi træffe om Kvindearbejdet, des nødvendigere er det, at der bliver holdt Kontrol med Overholdelsen af det, vi beslutte, og det er ganske sikkert, at lige over for de kvindelige Arbejdere vil en kvindelig Arbejdsinspektør kunne føre et ganske anderledes Tilsyn end hendes mandlige Kolleger. Jeg havde endvidere tænkt mig, at der paa Grundlag af dette ny, mere omfattende Tilsyn som et Slags Krone var et Centralsted i Indenrigsministeriet, hvor Fabriktilsynets Indberetninger bleve samlede, bearbejdede, og som blev det sociale Brændpunkt i vor Administration, og jeg havde endelig tænkt — og det blev ogsaa nævnt under Forhandlingerne sidst — at der blev oprettet en Institution, svarende til Arbejderforsikringsraadet, eller at selve denne

Institution i udvidet Skikkelse dannede en fælles Arbejderlovgivningsinstitution. Jeg tror, at det baade med Hensyn til den fremtidige Lovgivning og med Hensyn til de Anordninger, som ville blive at træffe paa Grundlag af de Love, vi allerede have, eller f. Eks. det foreliggende Lovforslag vilde være ganske overordentlig nyttigt. Nu staa vi ganske blank og bar uden Viden om, hvad der vil blive forelagt fra den høje Regerings Side. Den højtærede Indenrigsminister sagde om den Ting ved Forelæggelsen, at han selv beklagede, at dette ikke var fremkommet samtidig med denne Sag — eller om han maaske sagde: i nærstående Lovforslag; men Forholdet var jo det, at ifølge Loven af 1889 om Tilsyn med Maskiner var denne Sag jo gaaet over til Justitsministeriet, og det vilde være derud fra, at det paagældende Lovforslag vilde fremkomme. Det forekommer mig, at det er en meget uheldig Ting, den højtærede Indenrigsminister der oplyste os om. Vi staa da paa dette Omraade over for den samme usalige Kompetencestrid mellem forskellige Ministerier som den, der, som bekendt, paa et andet Børnebeskyttelsesomraade med Hensyn til Tilsynet med forsømte og forvildede Børn, i 4—5 Aar har standset en højst paatrængende Lovgivning, og jeg siger ud fra Folketingets Standpunkt, at det er noget, som aldeles ikke vedrører os, vi staa ikke over for enkelte indbyrdes stridende Ministerier eller, rettere sagt, Ministerier, vi staa over for en Regering, en ansvarlig Regering, og jeg maa ogsaa sige, at det forekommer mig, at de Højreregeringer, vi have haft, i noget for høj Grad have beskæftiget sig med at udlægge Grundlovens § 13's første Punktum: Kongen udnævner og afskediger sine Minister, men ikke i tilstrækkelig Grad have haft Opmærksomheden henvendt paa Paragraffens andet Punktum: Han bestemmer deres Antal og fordeler Forretningerne imellem dem. Jeg kan aldeles ikke se, hvorfor ikke den høje Regering skulde kunne have truffet saadan Foranstaltning, at dette Arbejdstilsyn helt og holdent var gaaet over til Indenrigsministeren. Det forekommer mig, at navnlig den nuværende Indehaver af Justitsminister-Portefeuillen er tilstrækkelig optagen til, at han meget vel uden at risikere at blive arbejdsløs kunde have afstaaet denne Sag til Indenrigsministeriet. Hvorledes Folketinget vil stille sig til dette Spørgsmaal, derom er jeg selvfølgelig ude af Stand til at udtale mig, det er muligt, at et Folketingsudvalg vil prøve paa selv